

Előfizetési árak:
egyes évre 8 kor., félévre 4 kor.,
negyedévre 2 korona.
Egyes szám ára 16 fillér.
Hirdetések másoknál árák szerint.
**A lap megjelenik minden oad-
törtékn.**
Felelős szerkesztő:
BRANKOVICS GYÖRGY.

KÖZÉRDEK

Szerkesztőség: Deák-u. 8.
Hova a lap szellemi részét illető
közlemények küldendők.
Keziratok vissza nem adtatnak.
Kiadóhivatal: István-utca 9.
Hova a lap anyagi részét illető közle-
mények és előfizetési pénzek küldendők.
Kiadótulajdonos:
FUCHS ANTAL.

PESTMEGYE SZABADELVÜ KÖZÖNSÉGÉNEK HETILAPJA.

Néhány komoly szó az iskolaév végén!

II.

A tisztesség, a hírlapírói kötelesség úgy hozza magával, hogy az iskolaév végén ne csak az ifjúságról, hanem az ifjúság *tanítóiról* is hálás elismeréssel emlékezzünk meg!

Lesznek, vannak sokan közöttük, kik ezen elismerésre, a szülők, a társadalom, a község és a közvélemény köszönetére nagyon rászolgáltak s azt a szó szoros értelmében megérdemeli. De ne bízzák el magukat és ne gondolják, hogy az ifjúság érdekében már többet nem tehetnek. Ne feledjék el, hogy a jó pap holtig tanul s annak, aki a haza, a nemzet jövő oszlopait neveli, a jövő nemzedék kiművelése körül apostolkodik, annak szívesen kell örökké tanulnia, annál lelki szükségletet kell az örökké tanulásnak képeznie.

Ne feledjék el, hogy növendékeik a korszellem fénypontjait csak úgy fogják tudni felfogni, a korszellem sötét pontjait pedig csak úgy fogják tudni kikerülni: ha önök, a tanítók teljes biztossággal mozognak a korszellem, az ismeretek s a műveltség világában.

Teljes biztosságot pedig csak akkor szerezhetnek, ha önök is örökké tanulnak, örökké művelődnek s hivatásuknak a magaslatán maradnak.

Lesznek, kik az elismerést és köszönetet maguk is pirulva fogadják. Nos ezek a tanítók is gondolkozzanak egy kissé a szünidők alatt az elmúlt iskolai

év fölött. Haszontalan, elvetemült lélek az, aki növendékeinek gyöngeségével, értelmi és erkölcsi silányságával takarózik, mert hiszen ma már nemcsak a siketnémákkal, hanem a hülyékkal is szép eredményeket képes elérni az, aki hivatásának nemes eszközeit mindig lelkiismeretesen s józan észszel kezeli.

A tanító gondolkodásának, érzelmeinek soha sem szabad az anyagi világba és a közélet küzdelmeibe merülnie.

A tanító lelke, esze, szíve maradjon mindig tiszta.

A tanító sohase irányítsa lelki szemait lefelé, hanem mindig csak föl — a tökély felé.

Aki erre nem képes, aki *csak azért* darálja le az órákat, csak azért olvasatja fel, vagy mondja el a tankönyv szerinti tananyagot, hogy a fizetését megkapja, az nem hivatásos tanító, az közönséges napszámos, aki dolgozik ugyan, de a munka minőségével nem törődik.

Aki szabad idejét, szabad óráit nem lelkének kiművelésére, szellemének szórakoztatására fordítja, hanem a kártyasztalok mellé, avagy borpocharak elé telepszik s nemcsak éjjelenként részegen tántorog az utczákon, hanem még vizsgák alkalmával is sörös hordókat állítat be a tanépületbe: az nem hivatásos tanító, az egy közönséges ember, aki nagyszerű mulató-gyerekek lehet, de mintaképül az ifjúságnak nem szolgálhat.

Aki ahelyett, hogy növendékeinek a

lelkivilágával megbarátkoznék, a jellemüket, a vérmérsékletüket tanulmányozná s az ismeretek terjesztésén kívül a szívükre és lelkükre befolyást gyakorolva, nevelné is őket: országos és községi politikával foglalkozik, szónoklatokat tart s új-ágcikkeket ír minden néven nevezendő hatóság ellen, végül eselszövényeskedik szóban és írásban: az lehet nagy demagóg, pompás kortes, az elégedetlenek pártvezére, Shakespeare-i eselszövő: de nem lehet hivatásos tanító, aki a kötelességteljesítésben, a komoly munkában, az elfoglalt állás kifogástalan betöltésében mintaképül szolgálhatna a társadalmi osztályoknak.

Aki szeptembertől — júliusig nem azon töri a fejét, hogy miként lehet a legegyszerűbb s a legegyszerűbb módon növendékeivel az ő tantárgyát megkedveltetni, milyen bánásmóddal lehet erre vagy arra a növendékre legjobban hatni, hanem azon, hogy miként lehetne a jövedelmeit szaporítani s anyagi helyzetének a javítása érdekében tíz hónap alatt nemcsak tiszszér járul a miniszter, az államtitkár s a többi s a többi elé, hanem a növendékek között is tiszfele címen gyűjtet maga számára: az nagyban hozzájárulhat a „feneketlen papzsák“-nak „feneketlen tanító-zsákká“ való átváltoztatásához, de hivatásos tanító nem lehet, s a megelégedésre nem igen oktatja az ifjúságot és a szülőket.

Ismerjük a tanítók *ezen* részének

A gyónás titkának áldozata.

— Elbeszélés. —

Irta: Brankovics György.

6.

(Folytatás.)

IX.

— Oh, ön az a tisztelendő ur — az isten szerelméért, — minek tért vissza? — Meneküljön! Meneküljön gyorsan, mielőtt még felfedezik! O miért jött vissza, miért?

Ilyen fogadtatásban részesült a kapus részéről dr. Lipótvári Lipót, midőn az éjjeli vonattal megérkezve, a plébánia kapuján becsengetett.

— Mi baja van? beteg? — kérdezte a segédlelkész.

— De tisztelendő ur, hát nem gondol semmire? Hát...

— Mi történt?

— Istenem, nem tudja? Keresik, üldözik, el akarják fogni!...

— Engem? miért?

— Nem tudom! De a rendőrség emberei már sokszor keresték, az egész plébániát kikutatták... Az egyes elejtett szavakból annyit okoskodtam csak ki, hogy a dolog a Vámosi bankár halálával van összefüggésben, hogy pénzt keresnek... sok pénzt s azt hiszik... úgy gondolják... hogy ön...

— Hogy én — loptam el a pénzt! egészíté ki a mondatot a segédlelkész. Isten a tanum, nem igaz!

E szavak után felkereste a szobáját, magára öltötte papiruháját s az asztalán heverő hírlapokat olvasgatva töltötte el az éj hátralévő részét, reggel pedig a házikapujánál ment, letérdelt a boldogságos szűz oltáránál, imádkozott s az oltártól a rendőrségre sietett.

— En dr. Lipótvári Lipót segédlelkész vagyok! mondá a rendőrkapitány elé lépve.

— Ah, — lebbent el a megglepett hivatalnok ajkáról a csodálkozás. Ön tehát önként jelentkezik s beismeri, hogy Vámosi Vilmos halálát a lopást elkövette?

— Én nem vagyok tolvaj! válaszolá a segédlelkész! Jelentkezem azért, mert az elfogatási parancsról csak most értesültem.

— Csak most? Igaz, ön el volt utazva. Hová és miért utazott?

— Ezt nem mondhatom meg?

— Ezzel csak önmaga ellen szolgáltat bizonyítékot!

— Nem tehetek róla, de tolvaj még sem vagyok!

— Azt akarja ezzel mondani, hogy a pénz birtokába jogosan jutott?

A segédlelkész összeszorította az ajkát, mintha attól tartott volna, hogy akaratlanul is elárul titkából valamit.

— Hallgatása megnehezíti helyzetét s arra kényszerít, hogy a törvény teljes szigorát alkalmazsam önrel szemben. Legalább annyit ismerjen be, hogy a pénzt megkapta.

— Kapitány ur, én nem vagyok tolvaj.

— Gondolja meg, hogy nemcsak az a tisztelteméltó öltöny, amelyet visel, hanem az egész klérus becsülete a sárba tiportatik ama borzasztó vád következtében, amelyet ön ellen emelnek. Adjon legalább

valami fonalat a kezembe, amelynek segítségével az igazságot kideríthetnék s az ön ártatlanságát bizonyíthatnók.

— Én csak annyit mondhatok, hogy ártatlan vagyok, s arra kérem, ne faggasson tovább, mert további felvilágosításokat nem adhatok.

— Akkor sajnálom, kénytelen vagyok önt fogolylyá tenni! — mondá a rendőrkapitány s megnyomta a villanyos esengettyűt.

Az ajtóban csakhamar megjelent egy rendőrtiszt s a kapitány ama parancsára: „Kísérje ezt az urat a fogságba!“ karonfogta a segédlelkészt s a zárkák egyikébe vezette.

Néhány pillanat múlva bezáródott a nehéz vasajtó a segédlelkész mögött, a ki ártatlanságának tudatában nem tehetett egyebet, minthogy térdre esett börtönében s erőt kért istentől a gyalázat elviseléséhez.

X.

Másnap már az egész világnak hírül adták a hírlapok, hogy dr. Lipótvári Lipót segédlelkészt a rendőrség elfogta, s jobb ügyre érdemes részletességgel leírták, kiszínezték, fellujták az esetet, nem mulasztván el olyan jelzőkkel illetni az ártatlan embert, a tisztelteméltó lelkészi állást, a mely jelzőket lehetetlen leírni, mert még a betűjük is gyalázatos és öl.

A foglyotesakhamar átkisérték az ügyészség börtönébe s néhány hét múlva kitűzték ellene a végtárgyalást, a melyre tanukul meghívták a meghalt Vámosi fiait, a betegápoló apácát, az orvost és a ministráló gyereket, a ki a segédlelkészt a haldokló agyához kísérte.

összes kifogásait, minden ellenmondását s mindezekre csak azt az egyet válaszoljuk egyelőre, hogy „két urnak szolgálni nem lehet!” hogy „hivatást, könnyelműséggel, felületességgel, szenvedélyekkel betölteni nem lehet” és hogy „a földi boldogságnak alapja, főfeltétele nem a pénz, hanem a megelégedés!”

Gondolkozzanak egy kissé e fölött azok *abizonyos* tanítók a szünidők alatt s gondolkozzanak különösen a fölött is, milyen hatalmas tiszteletreméltó és tekintélyes testületet képezne az újpesti tanítói kar, ha nemcsak akkor értene egyet, amidőn a község előljáróságát szidja s amidőn kér valamit, hanem akkor is, amidőn a közműveltség érdeke egyenesen a tantestületet hívja fel a működésre.

Mennyi áldás, mennyi jó származnék községünk lakosságára például abból, ha az „Ismeretterjesztő egyesület” az újpesti tantestület alakítaná meg, ha az alsóbb néposztályok számára az újpesti tantestület tagjai tartanának felolvasásokat s létesítenének népkönyvtárakat; ha tevékeny részt vennének az iparos munkások képzésére rendezett ingyenes előadásokon.

Ez mindenesetre nemcsak hálásabb és elismerésre méltóbb, hanem a tanítói állásnak megfelelőbb működés volna minden más, az iskola falain kívül gyakorolt tevékenységénél.

Ne vegye senki ellenséges érzület kifolyásának, sem személyeskedésnek az itt elmondottakat, mert minket egyedül az a jó szándék vezérel, mi csak azt kívánjuk, *hogy a tanító tekintélye csorbát sohase szenvedjen és hogy minden tanító a magyar nemzeti nevelésnek valódi apostola legyen!*

Munka- és rajzkiállítás iskolánkban.

Az állami polgári fiúiskola rajzkiállítása, mint a megelőző években, úgy az idén is általános meglepetést és tetszést keltett a vizsgálatokat látogató szülők és érdeklődők körében. Ezen intézet kitűnő hírnévnek ör-

vendő rajztanára Németh Gyula, nem alkalmazkodik az ugynevezett sablonos rajzkiállításokhoz, hanem mindig valami új, — az egészet uraló vonásban emeli ki az évi munkálkodás eredményét.

Az első osztály tantermében kiállított rajzok összhangzatos elrendezésben mutatják be az egyes osztályok fokozatos tanmenetét. A rajzokat tisztaság, szabatosság és a tanmenethez alkalmazkodó szigorú módszeresség jellemzi.

Az egész kiállítás összbenyomása a természet után való rajzolás hatását gyakorolja a szemlélőre. Ebből azután megint a magyar stíl domborodik ki. A magyaros ízlés azonban nem a véletek közt mozog, hanem a nemes egyszerűség jellemzi, noha úgy észleltük — a tanulóknak is szabadságukban állt, hogy a magyar stílusú mintákat részben saját ízlésük szerint színezzék ki, ami az önálló munkásság kifejtésére és a műizlés fejlesztésére, kellő utbaigazítás mellett mindenesetre nagy hatással lehet.

A kiválóbb tehetségű tanulókat nagy számuknál fogva felsorolni nem lehet, de két igazi, sokatigéző tehetségű művész-csometét, nevezetesen Thaisz Kálmán III. osztályú és Szűcs Péter I. osztályú tanulókat, kiknek rajzai a közbámulat tárgyai voltak, di-esérettel említhetjük meg és emeljük ki.

Az állami polgári leányiskola munka- és rajzkiállítása úgy mennyiség, mint minőség tekintetében túlszárnyalta a múlt évi kiállítást és így nagyon természetes, az elismerésünk is fokozódik azon kitűnő tanerők iránt, kik az intézetnél működnek.

Bauer Soma, aki a festészet s a diszkómány készítés terén is jeleskedik, e tanévben is meglepő eredménnyel tanította külön tanfolyamon a majolika- és selyemfestészetet. A majolikafestészet terén kitűntek: Bryzon Piroška, Molecz Juliska, Unger Jozsef, Mészáros Erzsébet, Boross Zsófia, Dvorniczky Margit, Limbach Margit, Csernyánszky Ilona, Balog Róza, Billig Gizella és Kosár Margit. A selyemfestészetben pompás haladásról tesznek tanúságot: Martonffy Etelka, Hentes Margit, Weisz Kamilla és dr. Feldmann Gyuláné, kiről azt hallottuk, hogy rendkívül nagy szeretettel üzte a művészet ezen ágát.

A mű- és virágkészítési tanfolyamot a kiállított munkák tanúsága szerint nemes ambícióval vezette és tanította Juhász Ida. A növendékek nagyon szépen oldották meg és dolgozták ki az egyes virágokat, különösen a szegfűvet, a Chrysantheumot, ciklamen s a rózsákat.

A női kézimunka tanfolyamot, melynek ez évben 14 növendéke volt, igazi lelkesedés-

sel, sok jóakarattal s lankadatlan buzgósággal vezette Lusztig Emma. A kiállított munkák arról győzték meg, hogy a tanfolyam növendékei csakis arra oktattattak, ami a gyakorlati életben, a háztartásban mai napság oly égető szükségét képezi. Az egyszerű, de csinos fehérneműek, ruhák mellett, a foltozásnak, beszövéseknek, viseltes ruhaátalakításnak olyan ügyes példányait láttuk kiállítva, amelyek még a tizenéves próbás háziasszonyokat is valóban meglepték. E tanfolyamnak: Deutsch Hermin, Rottenburg Matild, Péter Ilona s Tóth Etel voltak a legkitűnőbb növendékei.

A kézimunka tanítás terén, a polgári leányiskola négy osztályában Szukováthy Ilona és Scherer Gyuláné jeleskedtek s növendékeik a horgolt munkától kezdve a hímzésen át a fehérnemű és felsőruháig, oly tömeget állítottak ki, amely nemcsak mennyiségével, hanem szépségével is elkápráztatta a szemet. Attól tartunk azonban, hogy ezek a gyönyörű munkák nagyon sokba kerültek a szülőknek.

A szabadkézi és mértani rajztanítást az idén Bauer Soma és Tóth Mariska vezették, s a kiállított ezekre menő rajzlapok a legszigorubb kritikát is bátran kiállják.

Feltűnő szép a III. osztály növendékei által kiállított *rand- és fraktura írás is*, melyet szintén Bauer Soma tanított.

A polgári leányiskola rajz- és munkakiállítása f. hó 27-ig a zárünnepély befejezéseig még nyitva lesz: ajánljuk az érdeklődő közönségnek s különösen a hölgyeknek a megtekintését.

Az iparostanonezok rajz- és munkakiállítása nem szárnyalta túl a múlt évi kiállítást, sőt bizonyos tekintetben hanyatlást mutatott, amennyiben a 700 tanonez közül 121 tárggyal csak 65 tanonez vett abban részt, kik közül a bíráló-bizottság 51-et tüntetett ki jutalmakkal. Nevezetesen: a község 50 koronás millenárius díját Csernyai András nyerte el, akinek nemcsak a rajzai és a munkája kifogástalanok, hanem a tanulásban is egész éven át kitűnő volt.

Tíz-tíz korona jutalomban részesültek: Kiss Gyula, Tychur Mihály, Szyataska József, Ujszászi József, Gasperek Pál.

Öt-öt korona jutalomban részesültek: Ferenczy Kálmán, Petőcz Péter, Marton István, Szabó Ferencz, Hausberger József, Polgár Lajos, Almási Géza, Sidó István, Tokay Ferencz, Tiroler Kálmán, Freeska Gyula, Kuptár Ferencz, Gizecker József, Nyírő Sándor, Kupferschmid Alajos.

Két-két korona jutalomban részesültek: Schek Ferencz, Diller Gottfried, Lagler Ferencz, Mikecz Frigyes, Balogh Jenő, Spring-

Negyvenezer forint ellopásával vádolták őt, a ki a törvényszék elnökének kérdéseire sohasem felelhetett mást, mint azt:

— Elnök ur, én nem vagyok tolvaj!

A tanúk közül a legsúlyosabb volt Vámosi Pál tanúbizonyosága, a ki a legnagyobb részletességgel mondta el atyja halálának a körülményeit s végül azon meggyőződésének adott kifejezést, hogy a pénzt nem tulajdoníthatta el más, mint a segédlelkész.

A tanu kihallgatás befejezte után, a közvádlo emelt szót s vádját Vámosy Pál kijelentésére alapítva, arra figyelmeztette a bírakat, hogy ez az ember visszaélt a papi öltönyével, a benne helyezett bizalommal; hogy makacs hallgatása oly lelki gonoszságot árul el, a mely még a megrögzött bűnösöknél is ritkaság, végül a lopásban bűnösnek kérte őt kimondatni, s tíz évi fegyházra kérte őt ítélni.

Egy fájdalmas ah! lebbent el a tárgyalási teremben levő közönség ajkáról. A tanúk között hangos zokogás tört ki a betegápoló apáca kebeléből, a ki fájdalmas szívvél vala kénytelen tanuskodni. Pál azonban a vádlottra szegezte tekintetét, a ki összekulesolt kezekkel, halavány arccal, a megadásnak s a kötelesség áldozatának mintaképeként szoborszerűen ült a vádlottak padján.

Hasztalan hangsúlyozta a törvényszéki legkirendelt védő ügyvéd a vádlott ártatlanságát, ilyen bűn elkövetésére való képtelenségét; hasztalan bizonyította, hogy ez a vádlott nem hajszolja a földi kincsüket, hogy fizetésének legnagyobb részét a szegények között osztotta széjjel; hasztalan fejtette ki, hogy nincs arra közvetlen bizonyíték, hogy az eltűnt összeget ő tulajdonította el; hasz-

talán hivatkozott arra, hogy a katolikus lelkész szent esküvel fogadja meg, hogy a gyónás titkát senkinek sem árulja el, s hogy a vádlott makacs hallgatása is ennek a fogadásnak lesz a következménye: védené, a ki ügyére vonatkozólag neki sem mondott többet, mint annyit a bírának felelt, nem tudta megmenteni.

Az államügyész tiltakozott az ellen, hogy a halott emléke, a gyónással kapcsolatba hozva, bármilyen gyanuval is beszennyeztesék, s felhozta az elhunytnak az árvaház alapítására vonatkozó végso akaratát is s emelkedett hangon kérdezte a vádlottól, hogy: „Az árvaház alapítására vette a magához a 40,000 forintot?”

— Az alapítványt, az elhunyt akarata szerint — válaszolá a vádlott — fiainak kellett volna az ő nevében megtenni.

— S ön erre a célra semmiféle összeget nem vett át a haldoklótól, vagyis annak az íróasztalából.

— Nem! válaszolá a segédlelkész.

— Ajándékkal kapta azt az összeget?

— Ajándékkal nem kínáltak meg, ajándékot nem fogadtam el.

— De hát milyen célra vette ki az íróasztalából a pénzt? kérdé végre a törvényszék elnöke?

— Elnök ur, válaszolá a vádlott — én csak annyit mondhatok, hogy nem loptam, s tolvaj nem vagyok. Ha a bírák nem tudnak szavainknak hitelt adni, az ítéletüket megadással fogom fogadni.

A vádlott ezek után leült s hallgatott. A bíróság pedig a lopásban vétkesnek mondotta ki s tíz évi fegyházra ítélte.

Alig hangzott el az ítélet utolsó szava egy fájdalmas kiáltás reszkedette meg a tárgyaló terem levegőjét, az elítélt lehanyatlott a vádlottak padjáról s eszméletlen állapotban vitték a börtönébe.

XI.

Két év mult már el a fent leirt események óta. Dr. Lipótvári Lipót ott sinlett a fegyházban. Senkise ismerte fel benne a lelkész. A börtönőrök előtt csak egy számot képviselt s éppen olyan bánásmódban részesült mint többi fogoly társai. Fegyenez-ruhát viselt s egy meghatározott nagyságú gyékényt mindennap meg kellett fonnia; még vasárnapokon is csak a fegyenezek között ulve hallgathatta végig a szent misét. El tudják e olvasóim képzelni azt a kint, amelyet ez az ártatlan lelkész különösen akkor szenvedett, amidőn a szíve vágya az oltárhoz vonzotta, amidőn vigaszt sehol és senkinél sem lelhetett, amidőn még a gyónató atyjával sem beszélhetett volna a szerencsétlenségéről anélkül, hogy azt a peccsétet fel ne törte volna, amelyet feltörnie nem volt szabad!

„Rázd le magadról a gyalázatnak ezt az irtózatot igáját!” sugta sokszor fülébe a kísértés. „Az ítélet megváltoztatása csak egy szavadba kerül s visszanyered testi lelki szabadságodat s annak a szent hivatásnak élhetsz ismét, amelyre az Isten erőt és képességeket adott. Egy szó, egy név elég s megszűnik a vértanúságod, az egész világ tisztelete esodálata feléd fordul. Gondold meg tíz év nagy idő!” „S ha tul is éled, ha ki is szabadulsz, nem lesz-e megbélyegzett?”

geisen Mihály, Kunsztmann Antal, Kuesera István, Schuller János, Podhráczky János, Brenninger Sándor, Kiss Sándor, Györke János, Plauder Lajos, Stromek Vilmos, Gál Gyula, Nagy Sándor, Lukács József, Szedek József, Dochnál Ferencz, Mátyóki Miklós, Edes István, Takács Arpád, Cserepes János, Nittmann János, Reich János, Bold Manó, Kohn Adolf, Farkas János s Bleier Géza.

Az iparos tanoncziskola igazgatósága is ez alkalommal igazán részrehajlatlanul működő bíráló bizottsága, Kárpáthy István, elnökkel az élén, a jutalomdíjakat f. hó 25-én osztotta ki ünnepélyesen és ezzel a kiállítás véget ért.

H I R E K.

— **A községi képviselőtestület** f. é. június hó 20-án d. u. 3 órakor rendkívüli közgyűlést tartott, melynek napirendje előtt s a jegyzőkönyv felolvasása után *Ladányi Zsigmond*, az ujbpesti állami polgári leányiskola kibővítése tárgyában hozott 58. számú képviselőtestületi közgyűlési határozat ellen bejelentett fellebbezését visszavonta, mit a közgyűlés tudomásul vevén, a napirend tárgyalásához fogott s a következő határozatot hozta:

1. A *gyepmesteri telep kisajátítása* ügyében a törvényszerű 30 nap közbevetésével, tehát f. é. július hó 23-án d. u. 3 órakor tartandó közgyűlésen fog érdemleges határozatot hozni.

2. Az *ujpesti kir. járáshírási helyiségeinek átengedésére* vonatkozó szerződés megkötése tárgyában, miután az igazságügyi kormányzat a képviselőtestület 1901-ik évi 17. számú közgyűlési határozatban foglalt kívánalmainak eleget tett, utasította az előljáróságot, hogy a felolvasott szerződést kösse meg.

3. Az előljáróságnak a *csatornázási szabályrendelet* megalkotására vonatkozó előterjesztése jóváhagyott s a pontról-pontra felolvasott szabályrendelet csekély módosítással elfogadtatott.

4. Az előljáróságnak a *lakások számozása* s a lakók névjegyzékének kifüggesztésére vonatkozó előterjesztése az e tárgyban kidolgozott szabályrendelettel együtt a napirendről levétetett s az előljáróság utasította, hogy szólítsa fel a háztulajdonosokat a lakások önkéntes számozására s a lakók névjegyzékének kifüggesztésére s felszólításának az eredményéről tegyen a közgyűlésnek jelentést. Ezzel a rendkívüli közgyűlés véget ért.

— **Tudorrá-avatás.** *Ugró Gyula* m. kir. számtiszt s az ujbpesti társadalmi életnek egyik kiváló tagja f. é. június hó 22-én avatott fel a budapesti egyetemen, az államtudományok doktorává. A hivatalát pontosan végző családos ember kitartó szorgalmát például vehetné a mai fiatalság.

— **Wagner Manó rákospalotai nyilvános jogu magán tanintézetében** a múlt hét folyamán tartattak meg a vizsgák. A *polgári iskola* osztályainak vizsgája *Gönczy* kormánybiztos és *Tóth József* tanfelügyelő jelenlétében rendkívül sikerült, a tanulók szabatos és világos feleletei mindenkit megleptek. A *gymnázium* osztályainak vizsgái arról tanuszkodtak, hogy az igazgató s a tanári kar rendkívüli nagy buzgóságot fejtett ki s egy két kivétellel még a legrosszabb anyagból is tudott valamit formálni. Az intézetnek, mely a lefolyt tanévben 180 növendékkel bírt, számos jeles növendéke volt, köztük *Winternitz Aladár* és *Fornheim Izidor* s az érettségét is nyolcz növendék közül hét jó eredménnyel tette le a vézi kegyes tanítórend főgimnáziumában. A szülők, kik fiaikat *Wagner Manó* tanintézetében neveltetik, teljesen meglehetnek azok előmenetelével s az elért eredménnyel elégedve.

— **Hivatalos vizsgálat.** A járás szolgabírája *Dr. Heyder* f. hó 22-én sorban megvizsgálta a község előljáróságának összes ügyosztályait, pénztárát s egyéb hivatalait s mindent a legnagyobb rendben találván, teljes megelégedésének és elismerésének rögön a helyszínen és szóval is kifejezést adott.

— **Meglepetés.** Az ujbpesti ágost. hitv. *Evangelikus egyház* nyári táncmulatsága f. é. július hó 6-án, a beléptijegyek kelen-dősége után itélve, rendkívüli látogatottságnak fog örvendeni a rákospalotai parkvendéglő helyiségeiben. A tánczekedvelő *hölgyeket* ez alkalommal nemesak arról biztosítja a

rendezőség, hogy jó és sok tánczosról gondoskodik, hanem arról is, hogy az első francia négyesnél igen kedves meglepetésben fogja őket részesíteni.

— **Az utolsó felebbezés.** Az új község ház földszintjén tervezett, illetőleg berendezett vendéglői helyiségek ellen számos oldalról adtak be felebbezéseket. Ezeknek az utolsó példány, a melyet az ujbpesti római katolikus egyháztanács nyújtott be, már visszaérkezett a belügyminisztertől s ugyanazon sorban részesült, mint előző társai: elutasított s mint elkésett figyelembe nem vétetett.

— **Ovoda felügyelő bizottság ülése.** Az ovoda felügyelőbizottság f. é. június hó 27-én d. u. 4 órakor ülést tart, melynek következők a tárgyai: 1. Ideiglenes segédővónői állások szervezése iránt való indítvány. 2. A jövő évi költségvetés összeállítása. 3. Esetleg ideiglenes segédővónők alkalmazása. 4. A községi női ipartanonziskola vizsgáján való megjelenés.

— **Az ujbpesti ipartestület** kebelében f. é. május havában következő volt a forgalom: munkaviszony 1053 esetben fordult elő, ebből iparos segédre 622 esik, iparossegéd munkába lépett 314, onnan kilépett 308, munkakönyv kiadott 79, ideiglenes igazolvány 66. Tanoncz szerződött 24, felszabadult 25. Panasz beadott 38 ebből békés uton 24 intéztetett el. A pénztár bevétele 520 K. 20 f. összes maradvány 5799 K. 54 f.

— **Tisztviselők öröme.** A vármegye azt kérte a belügyminisztertől, hogy a főszolgabírók irodaátalányát 200 koronáról 400 koronára emelje fel. A belügyminiszter azzal lepte meg a vármegye tisztviselőit, hogy az alispán utiátalányát 1200 koronáról 1600 koronára, a főszolgabírók irodaátalányát 200 koronáról 500 koronára, a szolgabírók utiátalányát 400 koronáról 500 koronára, a tisztiorvos utiátalányát 400 koronáról 1100 koronára emelte föl és a járási orvosoknak, kik eddig utiátalányt nem élveztek, 600 korona évi utiátalányt állapított meg s e célra összesen 15100 koronát utalványozott.

— **Az ötforintosok.** A pénzügyminiszter legutóbb kiadott rendelete értelmében az 5 forintosok legkésőbb ez évi december 31-ig beváltandók.

— **Pest-Pilis-Solt-Kiskunvármegye hivatalos tanítótestülete** f. é. július hó 4-én, esütörtökön délelőtt 9 órakor Kecskeméten, az orsz. tanítói árvaház dísztermében tartja meg ez évi rendes közgyűlését a következő tárgysorozattal: 1. Elnöki megnyitó és előterjesztések. 2. A titkár évi jelentése. 3. A pénztárnok évi jelentése. 4. Ujalapszabályok előterjesztése. Előterjeszti: *Papp Mihály*, ujbpesti állami tanító. 5. „Bemutató előadás az első segélynyújtás ismeretéből”. Előadja: a Miniszterium által kiküldött orvos. 6. „Az elemi iskola működése a hazaszeretet felkeltésében”. Felolvasás. Tartja: *Gróf Julia*, áll. tanítónő. 7. „Gyakorlati képzés a gazdasági ismétlőiskolában”. Tartja: *Erdős Lajos*, szentendrei ev. ref. pap-tanító. 8. Elnök-választás. 9. Indítványok. *Ezen közgyűlésre a testület tagjait s a tanúkat érdeklődőket tisztelettel meghívják. Tomcsányi János* egy. főjegyző. *Földes Károly* alelnök. A kik már a július 3-án d. u. 6 órakor tartandó előterkeztletén részt vesznek s így elszállásolásra igényt tartanak, igényüket *Biró Adám* kecskeméti közs. tanító urnál jelentsék be június 30-áig, hogy elszállásolásukról gondoskodni lehessen.

— **A szülőkhoz.** A budapesti Bölcsészethallgatók Segítő Egyesülete, közvetít nevelői, tanári korrepetitóri, irodái, másolói, rajzoló, fordítói, zeneoktatói állomásokat, ugy helyben, mint vidékre. Akik tehát képzett és megbízható ifjakat akarnak alkalmazni és nyerni, azok forduljanak a „Bölcsészethallgatók Segítő Egyesülete II. titkári hivatalához, Budapest, központi egyetem, bölcsészeti kör” czim alatt. Ez alkalommal megjegyezzük, hogy az egyesület az elmúlt év folyamán 122 budapesti és 84 vidéki állomást töltött be.

— **Az ujbpesti ipartestületi hitelszövetkezet** június hó 23-án délután tartotta meg az ipartestületi tanácssteremben I-ső rendes közgyűlését. A közgyűlést *Höberth Béla* igazgatósági elnök nyitotta meg, a ki a szép számban megjelent tagok üdvözlése után, az elmúlt év 3 havi működéséről szóló igazgatósági jelentést, azután az évi mérleg- és nyereség-számlát, majd pedig a felügyelő-

bizottság jelentését olvastatta fel, kérvén a közgyűlést, hogy a jelentéseket tudomásul vegye, a mérleget megállapítsa s a felmentvényt megadja, mire a felmentvény egyhangulag megadott s kimondatott, hogy a múlt év néhány koronát tevő nyeresége az 1901 évi üzleti költségek fedezésére fordították. Ezután a *Bajusz Bálint* kilépett és *Csepreghy Pál* kisorsolt igazgatósági, valamint a felügyelő-bizottsági tisztségek betöltésére kerülvén a sor, a közgyűlés *Csepreghy Pált* és *Baráth Lajost* igazgatósági, *Cseh Gyula*, *Petőcz Endre* és *Kriszties Ede* tagokat ujból felügyelő bizottsági tagoknak választotta meg egyhangulag, a mit még 34 bíráló bizottsági tagnak a megválasztása is követett. *Höberth Béla* elnök ezután alkalmi felolvasását tartotta meg, melynek nyomán felsorolta a szövetkezeti eszméknek különösen a kisiparosokra nézve leendő nagy horderejét s ajánlja mielőbb egy raktárszövetkezet alakítását. — Megemlékezik a szövetkezet ama sikeréről, a melylyel az államtól 2 iskolának az építését elnyerte. Ama jóindulatu támogatásért melylyel az országos központi hitelszövetkezet, valamint dr. *Horváth János* ügyész ur részéről részesített, ugy az orsz. központi hitelszövetkezet Igazgatóságának mint dr. *Horváth Jánosnak* jegyzőkönyvi köszönetet kért megszavazni, mely indítványt a közgyűlés nagy lelkesedéssel magáévá tette. Végül az igazgatóság felügyelő-bizottság, de különösen *Csepreghy Pál*, *Farmathy István*, *Rein Ede* és *Pohl Károly* odaadó tevékenységéről emlékezett meg. *Csepreghy Pál* az építési vállalatra mutat reá s kifejti, hogy az eredmény csak a szövetkezet létesítésének tudható be, kéri az iparostársakat a szövetkezetbe való belépésre s a szövetkezet támogatására. A napirend kimerítettvén a közgyűlés véget ért.

— **Köszönet.** Az ujbpesti iparostanonziskola és női ipariskola jelesének megjutalmazásához a következők járultak hozzá: A község előljárósága a milléniumi 50 koronás díjon kívül 100 koronával, *Wolfner Tivadar* országos képviselő 40 koronával, *Wolfner Gyula* és *Tsa* 40 koronával, *Egyedi Lajos* 20 koronával, *Mauthner Mihály* 20 koronával, *Löwy Ferencz* 20 koronával, a budapesti ipar- és keresk. kamara 50 koronával, az ujbpesti ipartestület 40 koronával, *Leiner testvérek* 20 koronával. A nemes adakozóknak lapunk útján is köszönetet mond az iparostanonz és női ipariskola elnöksége és igazgatósága.

— **Ujbpest legifjabb polgára.** *Dr. Aradi Béla* ügyvédet f. hó 22-én egy egészséges fiúval ajándékozta meg neje, Ujbpest e legifjabb polgárához számosan őszintén gratuláltak a szülők és nagyszülőknek.

— **Felülfizetések.** Az ujbpesti izr. nőegylet által leányárvaháza javára f. hó 18-án rendezett táncestély összesen 659 kor. bevételt eredményezett. Összes kiadás 77 kor. Tiszta jövedelem 582 kor. Felülfizettek: *Wolfner Tivadar* 100 kor., *Kollár Miklós* 50 kor., *Wolfner Lajos*, *Wolfner József*, *Wolfner Gyula* 20—20 kor., *Wolfner Nándor*, dr. *Venetianer Lajos*, *Ujbpesti Takarékpénztár*, Általános Onsegélyző, dr. *Hédervári Sámuel*, *Ujbpesti keresk.- és iparbank*, *Ujbpesti onsegélyző*, *Leiner József*, *Leiner Samu* 10—10 kor., dr. *Kálmán Odón* 9 kor., *Erber Samu*, *Friedmann Armin* 8—8 kor., dr. *Wolfner Jakab*, *Schreiber Gyula* 7—7 kor., *Weisz Mór*, *N. N. Ehrenwald Vilmos*, *Schwartz Adolf* Rpalota 6—6 kor., dr. *Führer Simon*, dr. *Lichtmann Henrik* 5—5 kor., dr. *Holló Arthur*, *Fuchs Samu*, *Deutsch Zsigmond*, özv. *Maróthi Fürst Jakab* Bpest, *Löwy Arminné*, *Rácz Ernő* 4—4 kor., *Szél Manó* 4 kor. 10 fill., *Elsner Arminné*, *Kárpáthy János*, *Tuchmann Lipót*, *Feiszinger Antal* 3—3 kor., *Winternitz Gyula*, *Schwartz Jakab*, *Gerő Zsigmond*, *Sonnenfeld Lajos*, *Lindt János*, *Benkő Dávid* 2—2 kor., *Török Mihály*, *Fürst Sándor Géza* Bpest, *Kertész Géza* Bpest, *Tuchmann Miksa* Bpest, *Kántor Alfréd* Bpest, *N. N.*, *Kurz Gyula*, *Ráday Antal*, *Kammer Kamill*, dr. *Feldmann Gyula* 1—1 kor. Fogadják mindazok, kik fáradozásukkal és filléreikkel hozzájárultak e szép eredmény eléréséhez, hálás köszönetünk nyilvánítását. Az ujbpesti izr. nőegylet választmánya.

— **Záróünnep a helybeli polg. fiúiskolában.** A polg. fiúiskolában a tanulók s szülők által dobogó szízzel várt Te Deum s

záróünnep f. hó 24-én ment végbe. Az ünnepélyt minden felekezet templomában hálaadó-istentisztelet előzte meg. A templomból visszatérve, az ünnepély a „Hymnus” éneklésével kezdődött, mely után a tanulók hazafias költeményeket szavaltak, az intézetből kilépők nevében pedig bucsu-beszédet mondtak. Az ünnepély fénypontja *Greisinger István* igazgató visszatérő beszéde volt, mely után a gondnokság nevében dr. *Venetianer Lajos* főrabbi szólott az ifjúsághoz s a jelenvolt szülőkhöz a tőle megszokott ékesszólással s magvassággal. Majd az igazgató osztotta szét a jómagaviseletű s szorgalmas tanulók közt a közadakozásból vásárolt 52 db jutalomkönyvet. Végül a bizonyítványokat kapták ki a növendékek, amikor az örömtől sugárzó arczok között csak elvétve lehetett látni bánatos arczot. Nem is esoda. A 400 tanuló közül osztályismétlésre csak 4.6% utasított. A jó hírű iskolának ezen párját ritkító eredménye nem szorol bővebb dícséretre.

— **Az Ujpesti Zeneművelő-Egyesület** (Conservatorium) növendékei f. é. június hó 15., 17. és 18-án vizsgáltak le, még pedig igen szép eredménnyel. A növendékek játéka általában biztos és kifejezésteljes volt s tudásuk minden hangszerenben arról tanuskodott, hogy az intézetben úgy az elméleti, mint a gyakorlati, úgy a zene, mint az énekoktatást igen jó kezek vezették, amiről különben nemesak a szülők, hanem a nagyközönség is meggyőződést szerezhetett a vizsgákat betetőző növendékhangversenyeken, amelyek f. é. június hó 22. és 23-án tartattak meg, s amelyeken Polifka Juliska, Schmiedt Terka, Adamis Mariska, Sonnenfeld Lili, Tróján Elza, Polifka Mariska, Waldhauser Vilma, Vuskits Ilona, Koppa Irén, Gottlieb Aranka, Solárcz Olga, Stadler Vilma s Kager Jolán a zongora, — Weisz József, Solárcz Oszkár, Réna József, Nádaskay Feri a hegedű — Solárcz Richárd, Grossmann Géza a gordonka, Durmits József a czimbalomjátékban, Nádaskay Valéria, Glotzbach Erzsébet, Fukász Teréz és a növendékkar az énekben jeleskedtek. A szülők és a vendégközönség élvezettel hallgatták végig a terjedelmes műsor minden egyes pontját s bőven osztogatták a megérdemelt elismerés jeleit.

— **Köszönetnyilvánítás.** Városunk társadalmi előkelőségei és tanügybarátai ez idén is követéseméltó tanúbizonyosságát adták nagylelkűségüknek. A *polgári fiúiskolai* tanulók szorgalmának és jómagaviseletének fokozására jutalomképpen 100 koronát bocsátottak az iskola igazgatójának rendelkezésére, mely összegből 52 tanuló nyert könyvjutalmat. Ezért a taneredményt és a tanulók ambícióját fokozó nemes ténykedésért *hálás köszönetet mond* az intézet igazgatója. A fenti czélra Wolfner Tivadar orsz. képviselő 10 db értékes jutalomkönyvet küldött; Wolfner Gyula és társa gyártulajdonosok 40 koronát, Mauthner Testvérek gyártulajdonosok 20 K., Egyedi Lajos gyártulajdonos 20 K., Ujpesti takarékpénztár 10 K., Ujpesti ált. önszegélyező-egyesület 10 K., Ujpesti kereskedelmi és iparbank 10 K., összesen 10 db könyvet és 100 koronát adományoztak.

— **Értesítvény.** Az ujpesti m. kir. állami *faipari szakiskola* a Gyár-utczában, a Hajnal-utca sarkán levő helyiségeiben az I-ső és IV-ik osztálybeli növendékeinek az 1900—1901. tanévi évzáró vizsgálatai f. évi június hó 27-én délelőtt 9 órától fognak megtartatni.

— **Halálozás.** Pollák Armin szobafestő f. évi június hó 25-én d. u. 2 órakor, életének 45-ik, boldog házasságának 16-ik évében jobblétre szenderült. A boldogult földi maradványait június 27-én délután 3 órakor kísérték az ujpesti izr. temetőbe. Elhunytát özvegye és 7 gyermeke siratják.

— **Közjegyzői változás.** Dr. *Plihál Viktor*, Ujpest közjegyzője, a kanizsai közjegyzői állásra pályázott s információk szerint, a kanizsai közjegyzőséget okvetlenül el is fogja nyerni. Mi sajnálattal közöljük e hírt, mert dr. Plihál Viktor és családjának távozása községünkben, veszteség társadalmunkra nézve, amelynek tiszteletét és rokonszenvét a legnagyobb mértékben kitudta vivni.

— **A pénzügyőrök és a pénzügyminiszter.** A pénzügyőrök ugylátszik buzgóbbak akarnak lenni a pénzügyminiszternél s hogy Ujpest fogyasztási adójának a bérösszegét mennél alaposabban felemelhessek: a kimért italmennyiségre vonatkozó adatok összegyűjtésére vállalkoztak s a kereszmarosokat mindenféle ürügyek alatt látogatták és vallatták. Ez a tulbuzgóság tudomására jött az illetékes tényezők utján a pénzügyminiszternek is, aki rövid uton táviratilag lehűtötte a pénzügyőrök tulbuzgalmát s eltiltotta őket a további szagláló működéstől.

— **Rühös lovak.** A vármegye területén, a tavaszi állatvizsgálatok alkalmával feltűnő nagy számú rühös ló találtatott. A járás főszolgabírája figyelmezteti a lótulajdonosokat, hogy lovaikat az állatorvosokkal szemléltessék meg, szükség esetében gyógytassák és az utasításait szigorúan kövessék.

I R O D A L O M.

Róka koma védelme. A rókát a vadászok hivatalosan gyűlölik s a legezudarabb eszköztől sem riadnak vissza, hogy irtsák. Ezt írja a *Brem-féle állatok világa*, melynek magyar kiadása most jelent meg a könyvpiacon. És a mikor így ír Brehm az állatok nagy ismerője, mindjárt védelmébe is veszi a furfangos komát. Eszembe se jut fölmenteni a büne alól; jól tudom, hogy semmiféle nála gyöngébb állatot nem kimél, sok hasznos madarat fölfal, kirabolja fészkeiket, s baromfiólakban menyét módra fojtogat s egyéb gyalázatoságot is elkövet, azonban mindezt ellensúlyozza a haszon, a melyet hajt. A nádasberkekben érzékeny károkat okoz, az erdőben, a mezőn és a szántóföldben ellenben jó szolgálatot tesz, az egereket pusztítja. Érthető tehát, hogy a vadász gyűlöli és üldözi, a nem vadászó gazda ellenben pártját fogja. Az állatok világának különben most megjelent füzeté, mely a 27-ik, igen sok érdekös fészket tartalmaz a róka komáról, a mi azt is jelenti, hogy ez a füzet mulatságos is. A kiadó czég ehhez a füzet-hez fekete nyomatú műlapot esatolt a mely az ajakas medvét a maga rutságában ábrázolja. Az állatok világa Légrády testvérek kiadásában kerül a könyvpiacon s füzetként 80 fillért kaphat.

1084. végrh. sz. 1901.

Arverési hirdetemény.

Alulirt kiküldött bir. végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy az ujpesti kir. járásbírósnak 1901. évi V. 535 2. sz. végzése folytán **dr. Kraemer József** ügyvéd által képviselt **Huzella M.** felperes részére **Lónyai Géza** alperes ellen 443 kor. 70 fill. követelés s jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán alperestől lefoglalt és 1749 kor. becsült ingóságokra az ujpesti kir. járásbírósnak V. fenti sz. végzésével a további eljárás elrendeltetvén, annak az alap és felülfoglaltatók követelése erejéig is, a mennyiben azok kielégítési jogot nyertek volna **Rpalotán, Villa-sor 12. sz.** házban leendő megtartása határidőül 1901-ik évi június hó 27-ik napján délután 5 órája kitűzetik, a mikor a bíróság lefoglalt butorok stb. s egyéb ingóságok a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, a mennyiben részükre a foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, hogy elsőbbségi jelentéseiket az árverés megkezdéseig alulirt kiküldöttnél írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulasszák.

Kelt Ujpesten, 1901. évi június hó 13. napján. **Polgar**

kir. bírósági végrehajtó.

1324. végrh. sz. 1901.

Arverési hirdetemény.

Alulirt kiküldött bir. végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy az ujpesti kir. járásbírósnak 1900. évi V. 3718. sz. végzése folytán **dr. Kálnay Gyula** ügyvéd által képviselt

Lippich Aladárné felperes részére **Markóczy Paula** alperes ellen 400 korona követelés s jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán alperestől lefoglalt és 2364 kor. becsült ingóságokra az ujpesti kir. járásbírósnak V. fenti sz. végzésével a további eljárás elrendeltetvén, annak az alap és felülfoglaltatók követelése erejéig is, amennyiben azok kielégítési jogot nyertek volna **Rpalotán, Battyányi-utca 38. sz. alatti házban** leendő megtartása határidőül 1901. évi július hó 6. napján délután 4 órája kitűzetik, a mikor a bíróság lefoglalt butorok stb. s egyéb ingóságok a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, a mennyiben részükre a foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, hogy elsőbbségi jelentéseiket az árverés megkezdéseig alulirt kiküldöttnél írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulasszák.

Kelt Ujpesten, 1901. évi június hó 22. napján. **Polgar**

kir. bírósági végrehajtó.

V. 1184. számhoz. 1901.

Arverési hirdetemény.

Alulirt kiküldött bir. végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy az ujpesti kir. járásbírósnak 1901. évi V. 1185 2. sz. végzésével **dr. Aradi Béla** ügyvéd által képviselt **ifj. Liva József** felperes részére **Huszár József** alperes ellen 20 korona követelés és jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán alperestől lefoglalt 680 kor. becsült ingóságokra a fentidezett járásbírósnak fenti számú végzésével az árverés elrendeltetvén, annak a felülfoglaltatók követelése erejéig is, amennyiben azok törvényes zálogjogot nyertek volna alperes lakásán **Rpalotán, Főthi-utca** **Liva-féle gőzmalom** leendő megtartása határidőül 1901. évi július hó 3. napján délutáni 7 órája tüzetik ki, mikor a bíróság lefoglalt butorok stb. s egyéb ingóságok a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, a mennyiben részükre a foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, hogy elsőbbségi jelentéseiket az árverés megkezdéseig alulirt kiküldöttnél írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő a hirdeteménynek a bíróság tábláján kifüggesztését követő naptól számítottatik.

Kelt Ujpesten, 1901. évi június hó 19. napján. **Kiss Gyula**

kir. bírósági végrehajtó.

Elvállalunk

Ujpesten és Rákospalotán
raktárak, műhelyek, mosókonyhák,
kapualjak, folyosók stb.

aszfaltozását
előnyös egységárok mellett.

Költségvetés díjmentesen.

Hazai aszfaltipar részvény-társaság

Központi iroda: 2-3.

Budapest, VII, Kertész-utca 43. szám.

Arpád-ut 4. sz. házban
üzlethelyiségek lakással s
még kisebb-nagyobb laká-
sok azonnal is kiadók.